

Salix alba subsp. vitellina

wierzba biała odm. vitellina

Synonim łaciński: *Salix vitellina*

Odmiana wierzby białej o cechach typowych dla gatunku – drzewo dorastające nawet do 30 m wysokości, często o wyniesionej, szerokiej koronie. Charakteryzuje się złocistożółtymi lub pomarańczowymi młodymi pędami, które są najbardziej dekoracyjne w stanie bezlistnym. Wierzba często ogławiana dla uwydatnienia barwy pędów. W pełni mrozoodporna. Preferuje gleby od mokrych, przez wilgotne, aż do świeżych. Stanowiska słoneczne. Do stosowania przede wszystkim w krajobrazie otwartym dolin rzecznych oraz w parkach, zwłaszcza nad zbiornikami wodnymi. Ciekawy akcent kolorystyczny w stanie bezlistnym, zwłaszcza gdy korona zbudowana jest z silnie rosnących młodych pędów.

autorzy opisu tekstowego: Mateusz Korbik; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): Caspar Bauhin 1623 r.
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste drzewa
forma	drzewo
siła wzrostu	roślina szybkorosnąca
pokrój	drzewiasty wyprostowany drzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	powyżej 20
barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste jasnozielone ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	żółte zielone
pora kwitnienia	kwiecień maj
owoce	zielone
pora owocowania	czerwiec
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	roślina tolerancyjna

ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	roślina tolerancyjna
walory	ciekawy pokrój odporność na zanieczyszczenia odporność na zasolenie ozdobne pędy ozdobne z liści/igieł
zastosowanie	parki zadrzewienia krajobrazowe zieleń publiczna kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) w grupach soliter (pojedynczo)
strefa	3

autorzy opisu tabelarycznego: Mateusz Korbik; , Związek Szkółkarzy Polskich;

